

26 Φεβρουαρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Κ. Ρ. ΔΙΑΝΑ ΚΟΥΛΛΗΣ
ΜΑΡΑΘΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΚΑΚΟΠΕΤΡΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 131/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Άσκηση εξουσίας χωρίς αναφορά στα γεγονότα — Διοικητικός φάκελος δεν αποκαλύπτει ούτε τις σχετικές αποφάσεις ούτε τους λόγους λήψης τους — Άγνωστα τα κριτήρια βάσει των οποίων λήφθηκαν οι αποφάσεις επιβολής φορολογίας — Ακυρες οι προβληθείσες φορολογίες.

5

Προς υποστήριξη της προσφυγής τους κατά την επίδικων αποφάσεων με τις οποίες τους επιβλήθηκαν φορολογίες για το 1991, οι αιτητές ισχυρίστηκαν πως αυτές λήφθηκαν με πλάνη περί τα πράγματα που προέκυψε από ανεπαρκή ή πλημμελή διερεύνηση των γεγονότων και κατάχρηση εξουσίας, λόγω άσκησης της εξουσίας χωρίς αναφορά στα συγκεκριμένα γεγονότα.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας τις επίδικες αποφάσεις, αποφάσισε ότι:

15

Ο διοικητικός φάκελος, ο οποίος κατατέθηκε, δεν αποκαλύπτει ούτε τις σχετικές αποφάσεις, ούτε τους λόγους που τις στοιχειοθετούν. Συνεπώς, παραμένουν άγνωστα τα κριτήρια βάσει των οποίων επιβλήθηκαν οι φορολογίες, καθώς και τα γεγονότα στα οποία βασίστηκαν. Τα μόνα διαφωτιστικά στοιχεία σε σχέση με τις επιβληθείσες φορολογίες περιέχονται στην έκθεση του Επιθεωρητή του Συμβουλίου, αναφορικά με το παραδεκτό της ένστασης των αιτη-

20

τών. Η έκθεση αυτή δεν πληρώνει με κανένα μέτρο το κενό το οποίο προκύπτει από την έλλειψη οποιονδήποτε στοιχείων για τις επίδικες αποφάσεις και τους λόγους που τις συνθέτουν.

5 *Η προσφυγή επιτυγχάνει.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 371.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία οι αιτητές προσβάλλουν τις φορολογίες για το έτος 1991 που τους επιβλήθηκαν από τους καθ' ων η αίτηση.

15

Μ. Βασιλείου, για τους Αιτητές.

Αιμ. Λεμονάρης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το αντικείμενο της προσφυγής είναι τέσσερις αποφάσεις του Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς βάσει των οποίων επιβλήθηκαν οι πιο κάτω φορολογίες για το έτος 1991 στους αιτητές, εστιατορες και διαχειριστές ξενώνα συνισταμένου από επιπλωμένα δωμάτια τα οποία ενοικιάζονται σε παραθεριστές πάνω σε ετήσια βάση:

25

Φόρος Κοινοτικών Υπηρεσιών - £120,00.

30

Φόρος Καθαριότητας - £100,00.

Φόρος επί εισπρασσόμενων ενοικίων - £150,00.

35

Φόρος για την άσκηση επαγγέλματος - £60,00.

40

Οι αιτητές ενέστησαν στις φορολογίες με το δικαιολογητικό ότι ήταν υπερβολικές, ενόψει του ότι η εργασία του εστιατορίου και του ξενώνα άρχισε περί τα μέσα του 1991 και αυθαίρετες στην απουσία οποιουδήποτε συσχετισμού των φορολογιών με τον κύκλο των εργασιών τους. Η ένσταση έγινε εν μέρει δεκτή με τον υποβιβασμό του φόρου καθαριότητας από £100 σε £80. Κατά τα άλλα, το Συμβούλιο επαναβεβαίωσε τις επιβληθείσες φορολογίες και εφόσον τα καθορισθέντα τέλη δεν καταβλήθηκαν

μέχρι την 31/12/91, επιβλήθηκε και η προβλεπόμενη από το νόμο πρόσθετη επιβάρυνση του 25%.

Παρά την κοινοποίηση και των τεσσάρων φορολογιών με την ίδια ειδοποίηση, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για τέσσερις αυτοτελείς αποφάσεις που λήφθηκαν βάσει ξεχωριστών διατάξεων του περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) Νόμο - ΚΕΦ. 243, και των Κανονισμών του Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς που εκδόθηκαν βάσει της εξουσιοδότησης που παρέχεται από τις πρόνοιές του. 5 10

Η συνάφεια μεταξύ των τεσσάρων αποφάσεων καθιστά συγχωρητέα και επομένως παραδεκτή την προσβολή τους με το ίδιο ένδικο μέσο, οπότεν δεν παρεμβάλλεται κώλυμα στην αναθεώρηση και των τεσσάρων αποφάσεων που εκκαλούνται μ' αυτή την προσφυγή (Βλ. *Μαρίνα Πολυδώρου v. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 371). 15

Οι βασικοί λόγοι που έχουν προβληθεί για την ακύρωση των επίδικων αποφάσεων είναι, πλάνη περί τα πράγματα που προκύπτει από ανεπαρκή ή πλημμελή διερεύνηση των γεγονότων και κατάχρηση εξουσίας (αυθαίρετη) ως αποτέλεσμα της άσκησης της εξουσίας χωρίς αναφορά στα συγκεκριμένα γεγονότα. Ο διοικητικός φάκελος ο οποίος κατατέθηκε δεν αποκαλύπτει ούτε τις σχετικές αποφάσεις ούτε τους λόγους που τις στοιχειοθετούν. Συνεπώς, παραμένουν άγνωστα τα κριτήρια βάσει των οποίων επιβλήθηκαν οι φορολογίες, καθώς και τα γεγονότα στα οποία βασίστηκαν. Τα μόνα διαφωτιστικά στοιχεία σε σχέση με τις επιβληθείσες φορολογίες περιέχονται στην έκθεση του Επιθεωρητή του Συμβουλίου αναφορικά με το παραδεκτό της ένστασης των αιτητών. Η έκθεση αυτή δεν πληρώνει με κανένα μέτρο το κενό το οποίο προκύπτει από την έλλειψη οποιωνδήποτε στοιχείων για τις επίδικες αποφάσεις και τους λόγους που τις συνθέτουν. 20 25 30

Υπό το φως αυτών των διαπιστώσεων, το αίτημα για ακύρωση των επίδικων αποφάσεων γίνεται δεκτό. 35

Οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται στην ολότητά τους βάσει του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 40

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς διαταγή για έξοδα.